

Byla C-381/01

Europos Bendrijų Komisija

prieš

Italijos Respubliką

„Valstybės subsidijoms nevykdymas – Direktyva 77/388/EEB – PVM – 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktas – Apmokestinamoji vertė – Subsidijos, tiesiogiai susijusios su kaina – Reglamentas (EB) Nr. 603/95 – Pagalba, teikiama sausųjų pašarų sektoriuje“

Sprendimo santrauka

Mokesčių teisės nuostatos – Teisės aktų derinimas – Apyvartos mokesčiai – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema – Apmokestinamoji vertė – Tiekiamos prekės ir teikiamos paslaugos – Subsidijos, tiesiogiai susijusios su kaina – Sūvoka – Pagalba, teikiama sausųjų pašarų sektoriuje – Netaikymas – Nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos teikiama pagalba neapmokestinama pridėtinės vertės mokesčiu – Priimtinumas

(Tarybos direktyvos 77/388 11 str. A skirsnio 1 dalies a punktas)

Šeštosios direktyvos 77/388 dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su apyvartos mokesčiais, suderinimo 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktas nustato, kad pridėtinės vertės mokesčiu apmokestinama visa prekė ir paslaugų vertė, numatant, jog apmokestinamųjų vertė sudaro subsidijos, tiesiogiai susijusios su sandorio kaina, suteikiamos apmokestinamiems asmenims. Valstybė narė, kuri netaiko mokesčio pagalbai, suteiktai pagal Reglamentą Nr. 603/95 dėl bendro sausųjų pašarų rinkos organizavimo, vykdo subsidijoms pagal šią nuostatą.

Iš tikrųjų „subsidijos, tiesiogiai susijusios su kaina“ sūvoka apima tik subsidijas, sudarančias visą ar dalį atlygio už tiekiamas prekes ar teikiamas paslaugas, ir kurias trečioji šalis suteikia pardavėjui ar tiekėjui.

Taigi šios pagalbos apmokestinimo sąlygos nėra tenkinamos, kai perdirbimo monetas parduoda iš šviežių pašarų gamintojų pirktus bei išdžiovintus pašarus, nes šiuo atveju pagalba nėra specialiai teikiama tik tam, kad perdirbimo monetas galėtų tiekti sausuosius pašarus pirkėjui mažesniais nei pasaulinės rinkos kainomis. Ši sąlyga netenkina ir sutartis pagal specialų užsakymą, sudaryta šios perdirbimo monetas su šviežių pašarų gamintoju, nes perdirbimo monetas gaunama pagalba nėra suteikiama jos naudai, ir ši monetas atlieka tik tarpininko vaidmenį tarp pagalbos skirstančios institucijos ir pašarų gamintojo.

(žr. 27–28, 32–33, 37, 39, 43 ir 46 punktus)

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2004 m. liepos 15 d.(*)

„Valstybės sąsipareigojimų nevykdymas – Direktyva 77/388/EEB – PVM – 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktą – Apmokestinamoji vertė – Subsidijos, tiesiogiai susijusios su kaina – Reglamentas (EB) Nr. 603/95 – Pagalba, teikiama sausųjų pašarų sektoriuje“

Byloje C-381/01

Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama E. Traversa, nurodžiusio adresų dokumentams teikti Liuksemburge,

ieškovė,

prieš

Italijos Respubliką, atstovaujamą I. Braguglia, padedamą G. de Bellis, *avvocato dello Stato*, nurodžiusių adresų dokumentams teikti Liuksemburge,

atsakovė,

palaikomą

Suomijos Respublikos, atstovaujamos T. Pynnä, nurodžiusios adresų dokumentams teikti Liuksemburge,

ir

Švedijos Karalystę, atstovaujamos A. Kruse,

įstojusių šalių,

dėl pripažinimo, jog neapmokestindama pridėtinės vertės mokesčiu teikiamos pagalbos pagal 1995 m. vasario 21 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 603/95 dėl bendro sausųjų pašarų rinkos organizavimo (OL L 63, p. 1), Italijos Respublika nevykdė savo sąsipareigojimų pagal 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su apyvartos mokesčiais, suderinimo – bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas apskaičiavimo pagrindas (OL L 145, p. 1) 11 straipsnį,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans, teisėjai C. Gulmann (pranešėjas), J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues ir N. Colneric,

generalinis advokatas L. A. Geelhoed,

sekretorė L. Hewlett, vyriausioji administratorė,

susipažinęs su pranešimu apie bylą,

išklausęs 2003 m. spalio 16 d. posėdyje Komisijos, atstovaujamos E. Traversa, K. Simonsson, I. Koskinen ir K. Gross, Italijos Respublikos, atstovaujamos G. de Bellis, Suomijos Respublikos, atstovaujamos T. Pynnä ir Švedijos Karalystės, atstovaujamos A. Kruse, žodinius pasisakymus,

susipažinęs su 2003 m. lapkričio 27 d. pateikta generalinio advokato išvada,

priima š?

Sprendim?

1 Pagal EB 226 straipsn? pareikštu ieškiniu, kur? Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2001 m. spalio 4 d., Europos Bendrij? Komisija prašo pripažinti, jog neapmokestindama prid?tin?s vert?s mokes?iu (toliau – PVM) teikiamos pagalbos pagal 1995 m. vasario 21 d. Tarybos reglament? (EB) Nr. 603/95 d?l bendro saus?j? pašar? rinkos organizavimo (OL L 63, p. 1), Italijos Respublika ne?vykdo savo ?sipareigojim? pagal 1977 m. geguž?s 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EBB d?l valstybi? nari? ?statym?, susijusi? su apyvartos mokes?iais, suderinimo – bendra prid?tin?s vert?s mokes?io sistema: vienodas apskai?iavimo pagrindas (OL L 145, p. 1, toliau – Šeštoji direktyva) 11 straipsn?.

Teisinis pagrindas

PVM reglamentavimas Bendrijos teis?je

2 Šeštosios direktyvos 2 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad PVM apmokestinamas „preki? tiekimas ar paslaug? teikimas, kai šalies teritorijoje už atlyg? prekes tiekia ar paslaugas teikia apmokestinamasis asmuo, veikdamas kaip toks“.

3 Tos pa?ios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punkte numatyta:

„Apmokestinam?j? vert? sudaro:

a) tiekiam? prekiai ir teikiam? paslaug?, išskyrus nurodytas b, c ir d punktuose, atveju – viskas, kas sudaro atlyg?, kuris yra ar turi b?ti tiek?jo gautas iš pirk?jo, kliento ar tre?iosios šalies už tokias prekes ar paslaugas, ?skaitant subsidijas, tiesiogiai susijusias su ši? prekiai ar paslaug? kaina.“

Pagalbos sausiesiems pašarams reglamentavimas Bendrijos teis?je

4 Reglamento Nr. 603/95 3 straipsnyje numatoma, kad pagalbos dydis yra 68,83 eur? už ton? dirbtiniu b?du džiovintiems sausiesiems pašarams ir 38,64 eur? už ton? sausiesiems pašarams, išdžiovintiems saul?je.

5 1995 m. birželio 9 d. Tarybos reglamentu Nr. 1347/95 (OL L 131, p. 1) pakeistame 4 straipsnyje nustatomi produkt? didžiausi garantuoti kiekiai, už kuriuos gali b?ti suteikta pagalba. Šie kiekiai dalijami valstyb?ms nar?ms.

6 5 straipsnyje numatyta:

„Kai saus?j? pašar? kiekis, kuriam pagal 3 straipsnio 2 arba 3 dali? nuostatas yra prašoma pagalbos, bet kuriais prekybos metais viršija atitinkamai 4 straipsnio 1 arba 3 dalyse nurodytus DGK, tais metais mok?tina pagalba apskai?iuojama taip:

– pagalba už pirmuosius 5 %, kuriais viršytas DGK, visose valstyb?se nar?se sumažinama perviršiui proporcinga suma,

– viršijus daugiau kaip 5 %, visose viršijusiose valstyb?se nar?se pagalba papildomai mažinama dar 5 % proporcingai šiam perviršiui.

<...>“

7 6 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad norint įgyti teisę į avansą minimus sausuosius pašarus būtina išvežti iš perdirbimo įmonės.

8 8 straipsnyje numatyta:

„3 straipsnyje numatyta pagalba skiriama suinteresuotai šaliai pateikus paraišką iš perdirbimo įmonių išvežtiems ir toliau nurodytus reikalavimus atitinkantiems sausiesiems pašarams:

- a) didžiausias drėgmės kiekis turi būti ne didesnis kaip 11–14 % ir gali skirtis pagal produkto pateikimo formą;
- b) mažiausias žalio baltymo kiekis sausoje medžiagoje neturi būti mažesnis kaip:
 - 15 % – 1 straipsnio a punkte ir 1 straipsnio b punkto antroje įtraukoje išvardytą produktą,
 - 45 % – 1 straipsnio b punkto pirmoje įtraukoje išvardytą produktą;
- c) sausieji pašarai turi būti nesugedę, grynai ir geros kokybės.

Kiti reikalavimai, ypač dėl lėstelienos, karotino kiekio, gali būti nustatyti 17 straipsnyje nurodyta tvarka <...>“

9 9 straipsnio c dalyje nustatyta:

„3 straipsnyje numatyta pagalba suteikiama tik toms 1 straipsnyje išvardytus produktus perdirbantioms įmonėms, kurios:

<...>

c) priklauso bent vienai iš šių kategorijų:

- įmonės, sudariusios sutartis su džiovinimui skirtą pašarą gamintojais,
- įmonės, perdirbusios savo derlių, o jei tai grupės – savo narių derlių,
- įmonės, savo atsargas įsigijusios iš juridinių arba fizinių asmenų, suteikiančių garantijas, kurias būtina nustatyti, sudariusios sutartis su džiovinti skirtą pašarą gamintojais; šie juridiniai arba fiziniai asmenys yra pirkėjai, valstybių nariai, kuriose pašarai yra išauginti, kompetentingų institucijų patvirtinti pagal 17 straipsnyje nurodyta tvarka nustatytas sąlygas <...>“

10 11 straipsnio 2 dalyje patikslinama:

„Jei 9 straipsnio c dalies pirmoje įtraukoje minimos sutartys yra pagal specialų užsakymą sudarytos gamintojų pristatytą pašarą perdirbimo sutartys, jose nurodomas bent plotas, kurio derlius turi būti pristatytas, ir įtraukiamas straipsnis, pareigojantis perdirbimo įmonės sumokėti gamintojams 3 straipsnyje nurodytą pagalbą, kurią jie gauna už pagal sutartis perdirbtus kiekius.“

Ikiteisminis procedūra ir ieškinys

11 Nustačiusi, kad Italijos Respublika, neapmokestinama PVM teikiamos pagalbos pagal Reglamentą Nr. 603/95, pažeidžia Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktą, 1998 m. lapkričio 4 d. Komisija, remdamasi EB sutarties 169 straipsniu (dabar – EB 226 straipsnis), išsiuntė formalų spėjimą siūlydama jai per du mėnesius nuo jo gavimo pateikti savo pastabas.

12 Negavusi atsakymo šio laiško, 1999 m. liepos 30 d. Komisija Italijos Respublikai nusiuntė argumentuotą nuomonę, nurodydama jai per du mėnesius nuo gavimo imtis būtinių priemonių, kad ji būtų tinkamai atsižvelgta.

13 Italijos vyriausybė atsakė 1999 m. rugsėjo 28 d. laišku. Ji ginčijo Komisijos skundo pagrįstumą, teigdama, kad Bendrijų pašarų perdirbimo ūmonių teikiamos subsidijos nėra tiesiogiai susijusios su džiovinimo paslaugų teikimo kaina, ir todėl pagal Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktą negali būti apmokestinamos PVM.

14 Šiomis aplinkybėmis Komisija nusprendė pareikšti šį ieškinį.

15 2003 m. balandžio 29 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi Suomijos Respublikai ir Švedijos Karalystei buvo leista stoti bylą atsakovų pusėje pagal Darbo reglamento 93 straipsnio 7 dalį, kad galėtų pateikti pastabas per žodinį procesą.

Dėl ieškinių

Šalių argumentai

16 Komisija teigia, kad pašarų perdirbimo ūmonių sandoriai gali būti apmokestinami PVM dviem atvejais iš trijų galimų:

- šviežių pašarų pirkimas iš gamintojų, po to perdirbtų produktų perpardavimas tretiesiems asmenims,
- sutarčių pagal specialų užsakymą dėl gamintojų šviežių pašarų perdirbimo bei perdirbtų produktų jiems grąžinimo sudarymas.

17 Sudarant prekių pirkimo ir perpardavimo sutartis, perdirbimo ūmonių, perkančių pašarus iš gamintojų ir po to juos perparduodančių trečiuosiams šalims, sandoriai akivaizdžiai turėtų būti laikomi prekių tiekimu Šeštosios direktyvos prasme, ir todėl turėtų būti apmokestinami.

18 Perdirbimo ūmonių sausųjų pašarų grąžinimas pagal sutartis pagal specialų užsakymą šviežių pašarų gamintojams turėtų būti laikomas pašarų džiovinimo paslaugų teikimu. Tokios paslaugų teikimo reikėtų apmokestinti pagal Šeštąją direktyvą.

19 Sandorių apmokestinimas pagal Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktą yra pagrindas apmokestinti PVM pagal Reglamentą Nr. 603/95 teikiamą pagalbą.

20 Komisija pastebi, kad pagal Reglamento Nr. 603/95 9 straipsnį „3 straipsnyje numatyta pagalba suteikiama tik produktus perdirbančioms ūmonėms <...>“. Todėl šios ūmonės teisine prasme yra subsidijų gavėjos, apie kurias minėjo Bendrijos teisės aktų leidėjas Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punkte, nuroydamas, kad „atlygą turi gauti tiekėjas“. Reglamente Nr. 603/95 neminimas joks kitas naudos gavėjas, kuris pagal teisinį prasmę galėtų gauti pagalbą prekybai sausaisiais pašarais.

21 Komisija pripažįsta, kad subsidijos skyrimas tam tikroms ūmonėms gali turėti teigiamą

ekonominė poveikė? kio subjektams, esantiems ir pirmesnėse gamybos stadijose (šiuo atveju – švieži pašarų gamintojai), ir esantiems vėlesnėse negu subsidijų gavusi monų gamybos stadijose (šiuo atveju – gyvulių augintojai). Ji pažymi, kad jei sudaromos sutartys pagal specialų užsakymą, Bendrijos teisės aktų leidėjas pagal Reglamento Nr. 603/95 11 straipsnio 2 dalį pareigoja perdirbimo monės sumokėti gamintojams nurodytą pagalbą, kurią jie gauna iš intervencinės agentūros.

22 Tačiau nei tikimybė, kad subsidija pasinaudos kiti kio subjektai, nei pareigojimas sumokėti visą ar dalį subsidijos kitiems kio subjektams jokiu būdu nekeičia teisinių šios problemos aspektų. Pagalbos gavėjas teisine prasme, t. y. perdirbimo monė, turėtų būti atskiriamas nuo netiesioginio pagalbos gavėjo ekonomine prasme.

23 Komisija tvirtina, kad Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punkte naudodamas sąvoką „subsidijos, tiesiogiai susijusios su kaina“ Bendrijos teisės aktų leidėjas siekė PVM apmokestinamąjį vertę traukti visą pagalbą, kuri tiesiogiai susijusi su tiekėjo ar teikėjo gautu atlygiu. Šios subsidijos turi būti tiesiogiai ar priežastiniu ryšiu susijusios su tiksliai nustatytais kiekiais ar kiekybiškai vertinamomis prekėmis ar paslaugų tiekimu ar teikimu: pagalba turi būti teikiama tai prekė ar paslaugų daliai, kuri parduodama rinkoje. Taip yra šiuo konkrečiu atveju.

24 Kalbant apie sutartis pagal specialų užsakymą, Italijos vyriausybė tvirtina, kad teikiama pagalba yra naudinga ne perdirbimo monėms, o gamintojui pagal Reglamento Nr. 603/95 11 straipsnio 2 dalį, kurioje numatyta, kad sutartyse pagal specialų užsakymą turi būti numatytas perdirbimo monių sąsipareigojimas sumokėti gamintojams to paties reglamento 3 straipsnyje nurodytą pagalbą, kurią jie gauna. Tokiomis aplinkybėmis mokama pagalba nėra apmokestinama PVM.

25 Tuo atveju, kai perdirbimo monė perka šviežius pašarus iš gamintojo siekdama juos po perdirbimo parduoti trečiuosius šalims, pagalba būtų apmokestinama PVM tik tuomet, jei būtų nustatyta, kad sausųjų pašarų pirkėjai gauna naudos iš teikiamos pagalbos. Šiuo atveju tai nėra nustatyta.

26 Vykstant žodiniam procesui Suomijos ir Švedijos vyriausybės palaikė Italijos vyriausybės reikalavimus.

Teisingumo Teismo vertinimas

27 Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punkte numatytais atvejais PVM apmokestinamąjį vertę sudaro ir subsidijos, mokamos apmokestinamiesiems asmenims, kad PVM būtų apmokestinama visa prekė ir paslaugų vertė, taip siekiant išvengti, kad subsidijos mokėjimas nesumažintų mokestinių pajamų.

28 Pagal jos formuluotą šį nuostatą taikoma tuo atveju, jeigu subsidija yra tiesiogiai susijusi su sandorio kaina.

29 Šiuo atveju subsidija pirmiausia turi būti mokama konkrečiam subsidijuojamam kio subjektui, suteikiant jam galimybę tiekti tam tikras prekes ar teikti tam tikras paslaugas. Tikrai tokiu atveju subsidija gali būti laikoma atlygiu už tiekiamas prekes bei paslaugas ir gali būti apmokestinama. Ypač turi būti pabrėžiama, kad naudos gavėjas turi teisę gauti subsidiją todėl, kad jis atliko apmokestinamą sandorą (2001 m. lapkričio 22 d. Sprendimo *Office des produits wallons*, C-184/00, Rink. p. I-9115, 12 ir 13 punktai).

30 Be to, reikia patikslinti, ar prekė ar paslaugų pirkėjas gauna naudos iš subsidijų, mokamą naudos gavėjui. Galiausiai pirkėjo mokama kaina turi būti sumažinta proporcingai pardavėjo ar

tiesiogiai gaunamai subsidijai, pagal kurią pastarieji nustato kainą. Taip pat turi būti nustatyta, ar tas faktas, kad subsidija mokama pirkėjui ar tiekėjui, objektyviai sudaro galimybes jiems vėliau parduoti prekes arba teikti paslaugas žemesnėmis kainomis už tas, kurios būtų nustatytos nesant subsidijos (pirmiau minėto sprendimo *Office des produits wallons* 14 punktą).

31 Atlygis, mokamas subsidija, bent jau turi būti aiškiai apibrėžtas. Subsidijos dydis nebūtinai turi tiksliai atitikti tiekiamų prekių ir teikiamų paslaugų kainos sumažėjimą. Pakanka, kad santykis tarp kainos sumažėjimo ir subsidijos, kuri gali būti fiksuota, būtų pastebimas (sprendimo *Office des produits wallons* 17 punktą).

32 Galiausiai pagal Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktą „subsidijos, tiesiogiai susijusios su kaina“ sūvoka apima tik subsidijas, sudarančias visą ar dalį atlygio už tiekiamas prekes ar paslaugas, kurį trečiosios šalys sumoka pardavėjui ar tiekėjui (minėto sprendimo *Office des produits wallons* 18 punktą).

33 Reikia konstatuoti, kad šiuo atveju ginčijamos pagalbos apmokestinimo PVM sąlygų netenkinama viena iš dviejų Komisijos numatytų sandorių kategorijų, t. y., pirma, perdirbimo žmonių iš gamintojų pirktų ir išdžiovintų pašarų pardavimas, antra, sutartis pagal specialų užsakymą, sudaryta tarp perdirbimo žmonių bei šviežių pašarų gamintojo.

Iš gamintojų pirktų ir išdžiovintų pašarų pardavimas

34 Komisijos nuomone, perdirbimo žmonių sausųjų pašarų, kuriems žaliava gūgyta iš šviežių pašarų gamintojų, pardavimas yra prekių tiekimas pagal Šeštąją direktyvą.

35 Pagalba teikiama toms perdirbimo žmoniųms, kurios gali laisvai ja disponuoti.

36 Tačiau pagal Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktą pagalba nėra tiesiogiai susijusi su apmokestinamų sandorių kaina.

37 Iš tikrųjų pagalba neteikiama specialiai tik tam, kad perdirbimo žmoniųs galėtų tiekti sausuosius pašarus pirkėjui.

38 Šiuo atveju šalys sutinka, kad pasaulinėje rinkoje nėra sausųjų pašarų trūkumo. Taip pat neginčijamas faktas, kad pagalbos sistemos tikslas yra, pirma, remti gamybą Bendrijoje siekiant užtikrinti vidinį tiekimo šaltinį, neatsižvelgiant į faktą, kad gamybos išlaidos joje yra didesnės nei pasaulinėje rinkoje, ir, antra, gaminti aukštos kokybės pašarus. Šiuo atžvilgiu Reglamento Nr. 603/95 11 konstatuojamojoje dalyje akcentuojamas tikslas „paskatinti reguliarią šviežių pašarų tiekimą perdirbėjams ir suteikti galimybių gamintojams pasinaudoti pagalbos programa“, o 10 konstatuojamojoje dalyje pabrėžiama, kad turėtų būti nustatyti kriterijai, apibūdinantys remtinų sausųjų pašarų kokybės minimumą, kurie nustatyti Reglamento Nr. 603/95 8 straipsnyje.

39 Šiomis aplinkybėmis pagalbos sistema nėra vartojimų skatinanti sistema. Ja nesiekama skatinti trečiųjų šalių pirkti sausuosius pašarus žemesnėmis dėl pagalbos kainomis nei pasaulinės rinkos kaina, t. y. situacijoje, kai PVM apmokestinamoji vertė, apribota mokama kaina, neatitiktų visos tiekiamų prekių vertės. Ja siekiama paskatinti trečiųjų šalių gūgyti tiekiamų pašarų Bendrijoje panašia kaina, kaip ir pasaulinėje rinkoje, ir už kurią būtų galima gūgyti tiekiamų prekių už Bendrijos ribų, jeigu be pagalbos pašarų tiekimas Bendrijoje būtų neįmanomas arba nepakankamas. Šiai kainai taikomas PVM atspindi visą rinkoje esančio produkto vertę.

40 Remiantis tik šiais motyvais, nesant b?tinumo išnagrin?ti, ar pagalbos ?traukimas ? apmokestinam?j? vert? atitinka kitas s?lygas, konstatuojama, kad Komisijos prieštaravimai d?l iš gamintoj? pirkt? ir išdžiovint? pašar? pardavimo n?ra pagr?sti.

Sutartys pagal special? užsakym?

41 Komisijos manymu, sutar?i? pagal special? užsakym? tikslas yra perdirbimo ?moni? džiovinimo paslaug? švieži? pašar? gamintojams tiekimas.

42 Ta?iau pagal Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punkt? tam, kad subsidija b?t? apmokestinama, ji tur?t? b?ti mokama preki? tiek?jo ar paslaug? teik?jo naudai taip, kad šis gal?t? laisvai ja disponuoti.

43 Sutar?i? pagal special? užsakym? atveju perdirbimo ?moni? gaunama pagalba n?ra mokama j? naudai.

44 Iš tikr?j? Reglamento Nr. 603/95 9 straipsnis nustato, kada „pagalba <...> suteikiama tik produktus perdirban?ioms ?mon?ms“.

45 Vis d?lto Reglamento Nr. 603/95 15 konstatuojamojoje dalyje numatoma galimyb? pagal sutartis gaunam? pagalb? pagal special? užsakym? gr?žinti gamintojui; to paties Reglamento 11 straipsnio 2 dalyje nustatytas ?pareigojimas perdirbimo ?mon?ms sumok?ti gamintojams pagalb?, kuri? jos gauna už pagal sutartis perdirbtus kiekius.

46 Be to, perdirbimo ?mon? negali laisvai disponuoti suteikta pagalba. Ji atlieka tarpininko tarp pagalb? skirstan?ios institucijos ir pašar? gamintojo vaidmen?. Šiuo atveju nepriimtinas Komisijos pasi?lytas kriterijus, susij?s su „gav?ju teisine prasme“, neatsižvelgiant ? ekonomin? naud?.

47 Šiomis aplinkyb?mis pagalba negali b?ti laikoma atlygiu perdirban?iai ?monei už paslaug? teikim? ir nesuteikia teis?s teikti paslaug? žemesn?mis kainomis.

48 Pašar? džiovinimo paslaugos kaina turi apimti vidutin? perdirbimo kain? taip, kad jai taikomas apmokestinimas PVM apimt? vis? teikiam? paslaug? vert?.

49 Suteikta pagalba gamintojui suteikia galimyb? sumažinti saus?j? pašar? kain?. Ta?iau šis sumažinimas neturi poveikio apmokestinamo sandorio kainai. Poveikis pasireiškia *a posteriori* po mok?jimo tokia kaina, kuri atitinka vis? teikiam? paslaug? vert?.

50 Jeigu pagalba, suteikiama švieži? pašar? gamintojui, b?t? ?traukta ? apmokestinam?j? vert?, reik?t? papildomai apmokestinti pašar? džiovinim?, o tai prieštarauja Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktui.

51 Remiantis tik šiais motyvais, nesant b?tinumo išnagrin?ti, ar pagalbos ?traukimas ? apmokestinam?j? vert? atitinka kitas s?lygas, konstatuotina, kad Komisijos kaltinimai d?l sutar?i? pagal special? užsakym? n?ra pagr?sti.

52 Darytina išvada, kad n? vienas iš dviej? Komisijos kaltinim? n?ra pagr?stas, tod?l ieškinys turi b?ti atmestas.

D?l bylin?jimosi išlaid?

53 Pagal Darbo reglamento 69 straipsnio 2 dal? pralaim?jusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jeigu laim?jusi šalis to praš?. Komisija pralaim?jo ir turi padengti savo išlaidas. Italijos

Respublika pati padengia savo išlaidas, nes ji nepraš? pralaim?jusios šalies j? padengti.

54 Pagal Darbo reglamento 69 straipsnio 4 dal? Suomijos Respublika ir Švedijos Karalyst?, ?stojusios ? byl? šalys ir palaikiusios Italijos Respublikos reikalavimus, pa?ios padengia savo išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia:

1. **Atmesti ieškin?.**
2. **Italijos Respublika pati padengia savo išlaidas.**
3. **Suomijos Respublika ir Švedijos Karalyst? pa?ios padengia savo išlaidas.**

Timmermans

Gulmann

Puissochet

Cunha Rodrigues

Colneric

Paskelbta 2004 m. liepos 15 d. viešame pos?dyje Liuksemburge.

Sekretorius

Antrosios kolegijos pirmininkas

R. Grass

C. W. A. Timmermans

* Proceso kalba:ital?.